

Bilag til bet. o. lovf. om ændr. i arveforordningen (arveklasserne).

forhold til sine slægtninge. Da førstafdøde i det af folketingsudvalget fremdragne tilfælde forudsættes død *inden* lovforslagets vedtagelse, vil overgangsreglen i § 2 allerede af denne grund ikke medføre ændring af det foran antagne resultat, nemlig at førstafdødes arvinger i de bortskårne arveklasser stadig er arveberettigede.

Det skal efter den givne anledning fremhæves, at tilsvarende fortolkningstvivil som i det af folketingsudvalget fremdragne tilfælde kan opstå ved ethvert testamente, der er oprettet før vedtagelsen af de nye regler om arveklasserne, og som bruger udtryk som „arvinger efter loven“ eller lignende, nemlig når dødsfaldet — ved gensidige testamenter eventuelt begge dødsfald — sker *efter* vedtagelsen. Resultatet bliver i alle tilfælde afhængigt af de almindelige testamentsfortolkningsprincipper. Ved fortolkningen af det pågældende testamente må bestræbelserne rette sig mod at udfinde, om det må siges at have været testatorenes mening at opretholde en arvefordeling efter de ved testamentets oprettelse gældende legale arveregler, eller om de ved anvendelsen af udtrykket „arvinger efter loven“ blot har tænkt på den til enhver tid gældende legale arvefølge.

Som foran nævnt medfører de almindelige fortolkningsprincipper en formodning for, at testamentet skal forstås i overensstem-

melse med de ved dets *oprettelse* gældende regler. Man vil derfor meget vel i det af folketingsudvalget nævnte tilfælde kunne nå til det resultat, at hidtil gældende ret skal anvendes, også forsåvidt angår arven efter den *længstlevende* af ægtefællerne. Dette resultat ændres ikke af overgangsreglen i lovforslagets § 2, selvom den længstlevende altså først er død *efter* forslagens gennemførelse som lov. Det må nemlig erindres, at det her drejer sig om *testaments*-arv til personer, der ikke er tvangsarvinger efter arveladeren, hvoraf følger, at den af loven fastsatte arvefølge er subsidier i forhold til den af testator i testamentet tilkendegivne vilje.

Det kan iøvrigt tilføjes, at lovforslagets § 2 er af samme indhold som den tilsvarende overgangsregel i § 104 i arvelovskommissionens lovudkast. Kommissionsudkastet rejser derfor samme fortolkningsspørgsmål med hensyn til testamenter — specielt de gensidige — som det nu forelagte lovforslag.

Det vil af foranstående fremgå, at en særlig overgangsbestemmelse med hensyn til de gensidige testamenter efter justitsministeriets opfattelse er overflødig. Hertil kommer, at en sådan speciel overgangsregel ville indebære risiko for uønskede konsekvenser med hensyn til testamentsfortolkning i almindelighed.